

2. niedziela Adwentu B

*Przygotujcie drogę Panu,
prostujcie ścieżki dla Niego;
wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże. (Łk 3,4.6)*

Pierwsze czytanie

Izajasz 40,1-5.9-11

"Pocieszcie, pocieszcie mój lud!" mówi wasz Bóg. "Przemawiajcie do serca Jeruzalem i wołajcie do niego, że czas jego służby się skończył, że nieprawość jego odpokutowana, bo odebrało z ręki Pana karę w dwójnasób za wszystkie swe grzechy". Głos się rozlega: "Przygotujcie na pustyni drogę dla Pana, wyrównajcie na pustkowiu gościniec naszemu Bogu! Niech się podniosą wszystkie doliny, a wszystkie góry i wzgórza obniżą; równiną niechaj się staną urwiska, a strome zbocza niziną gładką. Wtedy się chwala Pana objawi, zobaczy ją wszelkie ciało, bo powiedziały to usta Pana". Wstąpże na wysoką górę, zwiastunko dobrej nowiny w Syjonie! Podnieś mocno twój głos, zwiastunko dobrej nowiny w Jeruzalem! Podnieś głos, nie bój się! Powiedz miastom judzkim: "Oto wasz Bóg!" Oto Pan, Bóg, przychodzi z mocą i ramię Jego dźmierzy władzę. Oto Jego nagroda z Nim idzie i przed Nim Jego zapłata. Podobnie pasterz pasie swą trzodę, gromadzi ją swoim ramieniem, jagnięta nosi na swej piersi, owce karmiące prowadzi łagodnie.

Drugie czytanie

2 Piotra 3,8-14

Umiłowani, niech to jedno nie będzie dla was tajne, że jeden dzień u Pana jest jak tysiąc lat, a tysiąc lat jak jeden dzień. Nie zwleka Pan z wypełnieniem obietnicy, bo niektórzy są przekonani, że Pan zwleka, ale On jest cierpliwy w stosunku do was. Nie chce bowiem niektórych zgubić, ale wszystkich doprowadzić do nawrócenia. Jak złodziej zaś przyjdzie dzień Pański, w którym niebo ze świstem przeminie, gwiazdy się w ogniu rozsypią, a ziemia i dzieła na niej zostaną spalone. Skoro to wszystko w ten sposób ulegnie zagładzie, to jakimi winniście być wy w świętym postępowaniu i pobożności, gdy oczekujecie i staracie się przyspieszyć przyście dnia Bożego, który sprawi, że niebo zapalone pójdzie na zagładę, a gwiazdy w ogniu się rozsypią. Oczekujemy jednak, według obietnicy, nowego nieba i ziemi nowej, w których będzie mieszkała sprawiedliwość. Dlatego, umiłowani, oczekując tego, starajcie się, aby On was zastał bez plamy i skazy, w pokoju.

Ewangelia

Marek 1,1-8

Początek Ewangelii o Jezusie Chrystusie, Synu Bożym. Jak jest napisane u proroka Izajasza: "Oto Ja posyłam wysłańca mego przed Tobą; on przygotowuje drogę Twoją. Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego".

Wystąpił Jan Chrzciciel na pustyni i głosił chrzest nawrócenia na odpuszczenie grzechów. Ciągnęła do niego cała judzka kraina oraz wszyscy mieszkańcy Jerozolimy i przyjmowali od niego chrzest w rzece Jordanie, wyznając przy tym swe grzechy. Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a żywił się szarańczą i miodem leśnym. I tak głosił: "Idzie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby się schylić i rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Ja chrzcilem was wodą, On zaś chrzcić was będzie Duchem Świętym".

Do refleksji

Po wiekach błędzenia, nadziei, życzeń i marzeń, po długim czasie naznaczonym obietnicą Boga względem swojego narodu z jednej strony oraz ciągle powtarzającą się winą tego drugiego, wreszcie "początek nowiny o zbawieniu Jezusa Chrystusa, Syna Bożego." Podobnie jak w dniach wygnania babilońskiego, tak również teraz Bóg pociesza swój naród perspektywą powrotu i przebaczenia. Tym razem jednak przebaczenie względem ludzi, którzy są gotowi je przyjąć, jest ostateczne: pośrednikiem między Nim a człowiekiem jest bowiem Jego Syn.

"Syn Boży" – to zasadnicze określenie występujące w Ewangelii wg św. Marka. Tym pojęciem rozpoczyna On swoją Ewangelię i nim ją kończy, gdy rzymski oficer uznaje Jezusa, w obliczu Jego śmierci, za właśnie Syna Bożego. Pomiędzy tymi dwoma wyznaniem rozciąga się życie i śmierć Jezusa Człowieka, które jest symbolem przeznaczenia nas wszystkich: Bóg obiecuje nam na zawsze nowinę o zbawieniu, ale jako ludzie dochodzimy do Niego poprzez nasze ludzkie przeznaczenie ze wszystkimi jego komponentami.

Nowina o zbawieniu oraz życie Syna Bożego ma także dzisiaj dla nas namacalne znaczenie. Jest to o tyle ważne, gdyż zbyt często Dobra Nowina jest dla nas czymś, co było kiedyś dane i stało się urzeczywistnione, a my jesteśmy jedynie biernymi widzami "maszyny Kościoła". Maszynie, która raz wprowadzona w ruch przez Chrystusa i zaprogramowana podąża sama ku wiecznym czasom. Poważne i rzeczywiste przyjęcie "początku nowiny o zbawieniu" zawiera niezwykłą moc zapalną. Paradoksem Bożej historii zbawienia bowiem jest to, że co prawda wszystko już istnieje, jednocześnie zaś wszystko jest jeszcze do zrobienia.

Dzisiejszy chrześcijanin jest tak samo wzywany, jak ludzie z czasów Jana Chrzciciela. Podobnie jak Tamten jest on wezwany do postawienia pod znakiem zapytania życia ludzkiego i wskazania na Tego, który ostatecznie troszczy się o wszystko. Radosna Nowina została raz i ostatecznie spisana, jednak musimy jej użyć naszych rąk, nóg i twarzy.

Zabierzmy się więc do pracy, która oznacza wyprowadzanie świata z jego zaplątania się w winę i błędzenie ku radości i uzdrowieniu – to i tylko to oznacza Adwent, przybywanie Boga. W każdym czasie potrzebuje Chrystus proroków, którzy kontynuują służbę proroków dawnych i Chrzciciela. Również w naszych czasach istnieją ścieżki do wyprostowania, doliny do wyrównania, góry do obniżenia. Tak samo potrzeba dzisiaj rozentuzjarmowanego wezwania do nawrócenia i wyrzeczenia się zła. Objawienie się wspaniałości Boga przygotowywane jest bowiem przez ludzi, którzy się do Boga zwracają i z Nim podążają w przyszłość. Ostatecznie również także my wszyscy musimy unieść się przed Tym, który większy jest od nas. Przez Niego Bóg chce świat uczynić doskonałym, a nie go zniszczyć. On jest zbawieniem i Dobrą Nowiną, zarazem i przede wszystkim, także dla naszych czasów. Niczego innego nie powinniśmy głosić!